

[Ministeren for Grønland]

umiddelbart er lidt betænkelig, fordi det jo drejer sig om en paritet imellem den grønlandske og den danske administration og politiske ledelse, og at det i alt fald først og fremmest er noget, der må vurderes sammen med landsstyret.

Må jeg slutte dette indlæg med at sige tak for den positive behandling, forslaget har fået, og med to citater, der bliver en kommentar også til det, som jeg gætter på hr. Albrechtsen vil gå op og sige, når jeg nu er færdig. Det ene er et citat fra landsstyreformand Jonathan Motzfeldt, som netop udtaler sig den 11. november om hele dette lovkompleks og olieeftersforskningen, og jeg citerer det altså med særligt henblik på hr. Albrechtsen. Landsstyreformand Jonathan Motzfeldt, som samtidig er formand for fællesrådet, siger:

»Der har tidligere været stor skepsis over for olieeftersforskning blandt os grønlandere. Når et så stort flertal i landstinget i dag er positivt, så hænger det uløseligt sammen med, at vi via hjemmestyreordningen også har fået afgørende indflydelse på vilkårene for en olieeftersforskning. Vi har haft mulighed for at sikre os, at både de økonomiske og de miljømæssige aspekter er i harmoni med vore ønsker om at udvikle vort land.

Det er på denne baggrund, man skal forstå vores beslutning, og det har altid været vort håb, at Grønland ikke i al evighed skal være afhængigt af kapitaloverførsler fra Danmark. Vi føler, vi har et ansvar over for vores egen fremtid og over for Danmark og de danske skatteydere. Med den foreliggende koncession har disse ansvar kunnet forenes, og det er jeg meget glad for.«

Så langt fællesrådets formands og landsstyreformandens ord og dermed en kommentar til hr. Albrechtsen.

Jeg skal slutte mit indlæg med at sige, at jeg netop på baggrund af hr. Albrechtsens og hr. Dohrmanns indlæg godt forstod hr. Preben Langes lille aforisme, hvor han spørger, om det er af taktiske grunde eller det er af dumhed, at vi undervurderer hinanden.

Albrechtsen (VS):

Der er ganske mange ting, der stilles på hovedet i denne debat. Der tales om nykolonialisme osv., og man siger, at jeg har blandet mig i, hvad det grønlandske hjemmestyre

skulle mene. Nej, det har jeg overhovedet ikke på noget tidspunkt blandet mig i. Det, jeg har blandet mig i, er, hvad den danske stat skal mene, og hvad den danske stat skal gøre, og især hvad den danske stat ikke skal gøre. Når Grønlandsministeren har sit forslag til, hvad den danske stat skulle gøre, kan jeg vel også her i folketinget tillade mig at give udtryk for mit syn på, hvad den danske stat skulle gøre.

Efter min opfattelse skal den danske stat ikke bane vejen for neokolonialismen ved at åbne for de multinationale selskabers udnyttelse af ressourcerne i Østgrønland på betingelser, som en dag kommer til at se uacceptable ud. Det er et klassisk eksempel på kolonialisme, at en statsmagt bruger sine rettigheder til at åbne vejen for en resourceudnyttelse, som sker på bekostning af det lokale miljø, og som det endda ikke ser ud til at Grønland er sikret nogen som helst økonomisk gevinst af. Det er ikke sikret på nogen som helst måde. Det er det, jeg forstår ved nykolonialisme.

Hvis Grønlands hjemmestyre agter at af finde sig med noget sådant, vil jeg ikke blande mig i det. Det er naturligvis i enhver henseende Grønlands hjemmestyres egen sag at tage stilling hertil, men jeg vil ikke påtage mig det medansvar, jeg har for, hvad den danske stat går og laver i så henseende. Jeg vil på samme måde fastholde min ret til at deltage i debatten om, hvorvidt canadierne skulle have lov til at lave dette projekt med transporten med de store skibe deroppe, som kunne have fået særdeles ødelæggende konsekvenser, ligesom dette kan få det, og jeg vil f.eks. også fastholde min ret til at kritisere, hvis Sovjetunionen fisker for mange hvaler i de arktiske områder, eller hvad der ellers kan være tale om.

Jeg har ikke blandet mig i, hvad hjemmestyret skal mene eller foretage sig, men jeg vil i høj grad fastholde, at jeg har ikke alene ret, men også pligt til at blande mig i, hvad den danske stat baner vejen for på de pågældende områder, især når den danske stat påtager sig at fastlægge reglerne for andre landes levevilkår, økonomi og miljø.

Dohrmann (FP):

Jeg synes, den sidste ordfører glemmer én væsentlig ting, nemlig at man fra Grønlands